

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

15. évfolyam 4. szám - az Úr 2014. évének április havában

Ferenc pápa két húsvétja és üzenete

A Szentatya megválasztása óta már a második húsvéhoz érkezett. Érdemes elidőzni az ünnepre szóló gondolatainál!

A 2013. évi *Urbi et Orbi* áldásából

Milyen nagy öröm, hogy átadhatom nektek ezt az üzenetet: Krisztus feltámadt! Szeretném, hogy eljusson minden házba, családba, különösen oda, ahol több a szenvedés... Jézus feltámadt, van remény a számodra, többé már nem állsz a bűn, a rossz uralma alatt! Győzött a szeretet, győzött az irgalom! Isten szeretete erősebb a rossznál, sőt magánál a halálnál is; átalakíthatja életünket, virágba boríthatja azokat a sivatagos tájakat, amelyek a szívünkben vannak.

Ugyanaz a szeretet, amelynek okán Isten Fia emberré lett és elment a legvégsőig az alázatban és az önátadásban, egészen az alvilágig, az Istentől való elszakítottság mélységéig, ugyanaz az irgalmas szeretet árasztotta el fénnel Krisztus holttestét, és átalakította azt, átvezette azt az örök életbe. Jézus belépett Isten dicsőséges életébe, és a mi emberi valónkkal lépett be oda, megnyitotta előttünk a reménnyel telt jövőt.

Íme, ez a Húsvét: a kivonulás, az ember átmenete a bűn, a rossz rabszolgaságából a szeretet, a jó szabadságára. - Mivel Isten az élet, és csakis élet, az ő dicsősége mi vagyunk, az élő ember (Iréneusz).

Íme a meghívás, amellyel mindannyiótokhoz fordulok: fogadjuk be Krisztus feltámadásának kegyelmét! Engedjük, hogy Isten irgalmassága megújítson minket, hogy Jézus szeressen minket; hogy szeretetének ereje átalakítsa a mi életünket is. Váljunk eszközeivé ennek az irgalomnak, legyünk olyan csatornák, melyeken keresztül Isten megöntözheti a földet, megőrizheti a teremtett világot...

Az ezévi Húsvéti körleveléből

A lelki nyomorra az evangélium az igazi ellenszer. A keresztény ember arra hivatott, hogy vigye el az élet minden területére a megszabadító jó hírt, hogy létezik az elkövetett rossz megbocsátása, hogy Isten nagyobb a bűneinknél és ingyen szeret minket, és a közösségre, valamint az örök életre vagyunk teremtve. Az Úr arra hív minket, hogy örömmel hirdessük az irgalom és a remény üzenetét! Ezáltal vigaszt nyújtunk a megtört szíveknek és reményt adunk sok testvérünknek, akiket körülvesz a sötétség.

Az egész Egyház készségesen és igyekvően tegyen tanúságot az anyagi, erkölcsi és lelki nyomorban élőknél az evangélium üzenetéről, amely az Atya irgalmas szeretetének hirdetésében foglalható össze, aki kész magához ölelni Krisztusban minden embert. Olyan mértékben tudjuk ezt tenni, amilyen mértékben hasonlóak leszünk Krisztushoz, aki szegénnyé lett és gazdaggá tett minket szegénységével.

(Forrás: www.magyarokurir.hu)

Pető István atya

Tócói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztők: Almásiné Németh Katalin, Dobróczki Emese

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban három kisgyermek, Sára, Dorottya és Mátyás részesült a keresztelés szentségében templomunkban, illetve húsvét vigíliáján Barbara, aki már tudatosan választotta a római katolikus vallást.

Volt hozzánk tartozó temetés is, nagycsütörtökön temettük Angyalné Tapolcsányi Anna testvérünket, és még előző héten Hajdúsámsonban Hamza Imréné, **Piroskát**, aki a sámsoni templom sekrestyése és képviselőtestületi tag is volt.

Húsvét hétfőn este 6 órakor lesz templomunkban szentmise.

Április 26-án délután 4 órakor megkezdjük a bérnialási előkészületeket a május 18.-i bérnialásra.

Közeleg május, a Szűzanya hónapja, elsejétől a szentmisék előtt Loretói litániát imádkozunk. Május első vasárnapján köszöntjük az édesanyákat.

Nemcsak húsvéti gondolatok

Tanári pályám egyik legszörnyűbb emléke, mikor nagypéntekenként diákönkormányzati napon kellett felügyelni. Tombolt jókedvében az egész iskola: mókás jeleneteket, táncokat mutattak be, a diákbüfében árulták a finom falatokat, húsos szendvicseket is bőven. A viháncolás este érte el csúcspontját: koncert volt valamely neves együttes fellépésével, utána bál. Szinte fizikai fájdalmat éreztem ezeken a napokon. Olykor hangosan szerettem volna rájuk kiabálni: „Tudjátok, hogy milyen nap van ma?” Máskor néhányat közülük félrevontam, s próbáltam vele beszélgetni – nem mindig jutottam el a lényegig. Kézenfekvő dolog volt, hogy a tavaszi szünet előtti utolsó tanítási nap legyen teljesen a diákságé, s a szünet néhány napja mindig a húsvétot követte. Kevesen gondoltak rá, milyen tudatosan alakították ezt, milyen sátáni megfontolásból. Le is szoktattak egy-két generációt még arról is, hogy keresni próbálja a kereszténység legnagyobb ünnepének, a húsvétnak, lényegét, mely nem lehetséges a megelőző szent három nap nélkül. Még a rendszerváltás után is eltelt pár év, mikor – talán épp református testvéreink erőteljes kérésére – végre iskolaszünet lett nagypéntek.

Nem is tudják a mai szülők, micsoda lehetőség nyílt meg előttük, hogy fokozatosan bevezetik az iskolai hittant, még ha választhatóan is. Hogy lesz, aki gyermekeinek megtanítja, amit ők nem tudnak. Hogy végre újra legyen értelme az ünnepeknek, ne tavaszi termékenység-ünnep legyen húsvét, amikor a legjobb megszökni valami wellness-hétféjére, leginkább a locsolkodók elől.

Az ember ősidőktől fogva vallásos lény, ha nem nevelik bele egy vallásba, felnőtt korában lehet, hogy pótlékot keres helyette. A kisgyermeknek éppúgy szüksége van rá, hogy beleszülessen egy vallásba, mint ahogy beleszületik egy anyanyelvbe, egy népbe, nemzetbe. Ezért fontos, hogy ha már a szülő – talán önhibáján kívül – nem érti családja egykori vallásának lényegét, gyermekének adja meg ezt a lehetőséget. Érveljünk bátran családunk, barátaink körében és apostolkodjunk!

Dr. Németh Béláné

Kisgyermekkel a templomban

Egyesek számára sajnálatos tény, hogy a szentmiséken, sőt, a nagypénteki szertartáson kisgyerekek hangoskodásukkal zavarják a többieket. Mit csináljanak a kisgyermekesek? Maradjanak otthon, hogy ne zavarják a többi hívő áhítatát? Ha ezt

választják, mi az az ideális időpont, amikortól „szabad” gyerekekkel jönni? 3-4 éves kortól, amikor már megérti, hogy „Nem szabad! Csöndbe légy!” – bár betartani nem mindig sikerül? (Esetleg valami játékkal vagy urambocsá’ ennivalóval le lehet kötni őket, bár sokan ezt se nézik jó szemmel...) Vagy még később, 5-6 éves kortól, amikor már képes csendben végigülni a szentmisét? Addig ne járjanak, vagy csak felváltva szentmisére a szülők? És ha 5 éves koráig csak néha-néha néztünk el a templomba, nem fogja feltenni a kérdést, hogy ezután mért kell mindig menni?

Mi hoztuk mind a hármat egész kicsi koruktól kezdve. Volt, hogy kaptunk rosszalló megjegyzéseket, szúrós nézéseket, volt, hogy inkább kimentünk a kicsivel. De azt szerettük volna, hogy a templombajárás magától értetődő családi program legyen, hogy a gyerekek otthon érezzék magukat a templomban. Ne egy olyan hely legyen, ahova muszáj járni, egy helyben kell ülni és meg se lehet mukkanni, ahol alig várják hogy vége legyen és hazamehessünk. Ez a befektetett energia, úgy néz ki, megtérül: a legnagyobb már magától vágyott a nagyheti szertartásokra is, és amikor mondtam, hogy de a Nagyszombati liturgia van három óra hossza is, azt mondta rá lelkesen, hogy nem baj, ő akkor is szeretne jönni...

A mi templomunk Szent Család templom, a családok itt mindig is fontosak voltak, és Jézus is azt mondja: engedjétek hozzám a gyermekeket. Vannak templomok, ahol a kisgyermekesek számára üveggel elrekesztett rész van kialakítva, nálunk ez nem így van, a kisgyermekesek is részesei a közösségnek, még ha időnként hangosak is, vagy előremennek a padok között. Lehet azt mondani, hogy a többi hívőnek joga van hozzá, hogy teljes csendben, átszellemülten élvezhesse a szertartást. Csak halkán kérdelem: húsz év múlva ki lesz a templomban, ha a mostani kisgyermekeseket elüldözik?

A gyerekek különbözők. Még ugyanazon szülőknek ugyanúgy nevelt gyermekei is viselkedhetnek teljesen különbözőképpen egy adott helyzetben. Könnyű kívülről megítélni valakit, mért nem fegyelmezi meg a gyerekét, lehet hogy az adott viselkedés a legjobb, amit a gyerkőc életkora és temperamentuma mellett ki lehet hozni a helyzetből.

Megértem, hogy a nagypénteki elcsendesedés különösen kényes ebből a szempontból, én megértem, de egy két-hároméves nem biztos, és fölvetődik a kérdés: akkor szolgálom jobban a közösséget, ha részt veszek a passióéneklésben vagy ha otthon maradok a gyermekemmel?

Szerintem minden kisgyermekes nevében mondhatom: tessenek elhinni, mi igyekszünk. Igyekszünk úgy alakítani, hogy a gyermek lehető legkevésbé legyen hangos vagy zavaró a szentmisén. Van, amikor ez nem sikerül – ez minket is bánt. Meggondoljuk, hogy jöjjünk-e jövő héten is. És jövő héten mégiscsak jövünk, mert úgy gondoljuk, hogy ott a helyünk a családdal a szentmisén. Kis türelmet kérünk, és a mostani hangoskodó apróságokból fog kinőni a következő évtized szkolája és ministránscsapata...

Almásiné Németh Katalin

A viláért se maradjon otthon senki a gyermekével azért, mert a templomban zavaró lehet a gyermeke viselkedése! De annyit azért megtehet, hogy nem a karzatra viszi, ahonnan különösen jól hangzik minden. Lehet vele lent sétálni, vagy akár a játszótérre is kimenni, majd visszatérni. A lényeg, hogy a gyermek és a szülei is, otthon érezzék magukat a Szent Család Templomban! *András atya*

Egy a hónap szentjei közül: Szent Lidvina szűz

Lidvina 1380. március 18-án, virágvasárnap született Rotterdamtól nem messze, kilenc gyermek közül egyedüli leányként. Vidám gyermekkorra volt. Amikor szülei férjhez akarták adni, Lidvina értésükre adta, hogy nem gondol a házasságra, és ha mégis rá akarják kényszeríteni, kérni fogja Istent, vegye el szépségét, testét pedig torzítsa el. Szülei felhagytak minden további sürgetéssel. Egy hosszadalmas betegség után 1396. február 2-án néhány barátnőjével elment korcsolyázni. Elesett és eltört egy bordája. Ettől a naptól kezdve nem tudott többé lábra állni. Az orvosok nem tudták a seb körül kialakult daganatot eltávolítani, állapota egyre rosszabbodott. Lidvinának meg kellett tanulnia, hogy türelmesen viselje el szenvedését. Teljesen átengedte magát Isten akaratának. Olyan szorosán kapcsolódott Krisztus szenvedéséhez, hogy felismerte: már nem ő szenved, hanem Krisztus szenved benne. Megjelent neki az őrangyala, a Szűzanya és jegyese, Krisztus is, aki megajándékozta sebhelyeivel. Saját plébánosa nem akarta elismerni kiválasztottságát, látogatóit pedig gyakran csak a kíváncsiság vezette, viszont sokak vezetője és tanácsadója lett. Mindenkin segített, és mindenki megváltozva távozott tőle. Betegsége harmincyolcadik évében halt meg, 1433. április 14-én. Akinek az élete Krisztus szenvedésének jegyében állott, húsvét hetében mehetett be az örök boldogságba. Lidvina tiszteletét, amely Hollandiában már a halála után megkezdődött, az Egyház 1890. március 14-én hivatalosan is megerősítette. *Liszkócziné Petrik Anita*

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Április 20. (Húsvét): Asztalos család

Május 4. (Húsvét 3. v.): Bódis család

Április 27. (Húsvét 2. v.): Ifjúság

Május 11. (Húsvét 4. v.): Sebők család

Szép gondolat

Uram, én nem vagyok világosság saját magam számára. Szem lehetek, de világosság nem. Mit ér azonban a nyitott és egészséges szem, ha hiányzik a világosság? Hozzád kiáltok tehát: adj, Uram, lámpámnak világosságot! A te fényeddel, Uram, eloszlatod sötétségemet. Magamtól csak sötétségem van, te viszont világosság és fény vagy, aki szétszórod sötétségemet és megvilágítasz. Nem tőlem jön a világosság, s csak akkor van bennem a fény, ha te megadod. *Szent Ágoston*

Gyerekszáj

A 6 éves Krisztián mesél Jézus feltámadásáról:

- Jézus egy barlangban volt eltemetve - nem abban, amelyikben született, attól sokkal messzebb -, és két vagy három római katona őrizte. Egy bizonyos ponton a kő elmozdult, és megjelent Jézus föltámadva, mint a szálfá. Az őnök alighogy meglátták, két infarktuszban törtek ki.

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

- Mi az előnye annak, ha szenilis vagy?

- ???

- Elrejtethed magadnak a húsvéti tojásokat.